

תת"ע 4421/05/15 - מדינת ישראל, באמצעות לשכת תביעות תעבורה י- ם נגד מאיר מנחם

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 4421-05-15 מדינת ישראל נ' מנחם מאיר
פ"ל 3684-08-15 מדינת ישראל נ' מנחם (עציר)
פ"ל 2657-07-15 מדינת ישראל נ' מנחם (עציר)
פ"ל 3250-06-15 מדינת ישראל נ' מנחם

בפני כבוד השופט נאיל מהנא
בעניין: מדינת ישראל באמצעות לשכת תביעות
תעבורה י-ם ע"י ב"כ עו"ד נאשד קאדרי

המאשימה

נגד

מאיר מנחם ע"י ב"כ עו"ד מיכל שריקי ויוני
שניאור

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם שלפני הורשע על פי הודאתו בארבעה כתבי אישום שאוחדו המייחסים לו את העבירות הבאות: **נהיגה בזמן פסילה**, עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] התשכ"א - 1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**"); **שימוש ברכב ללא פוליסת ביטוח בת תוקף**, עבירה לפי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] תש"ל - 1970; ועבירה של **נהיגה על מדרכה (שלא לשם חצייתה)**, עבירה לפי תקנה 38 לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן: "**תקנות התעבורה**"), **מהירות העולה על המהירות המותרת**, עבירה לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה.
2. כתב האישום **הראשון**, מייחס לנאשם עבירה של נהיגה במהירות בכך שביום 23.04.15 נהג הנאשם ונסע בדרך שאינה עירונית המסומנת בתמרור 426 במהירות של 114 קמ"ש, העולה על מהירות של 70 קמ"ש הרשומה בתמרור.
3. כתב האישום **השני**, מייחס לנאשם עבירה של נהיגה בזמן פסילה בכך שביום 16.05.15, נתפס הנאשם נוהג קטנוע ונוסע בירושלים וזאת בהיותו פסול לנהיגה ביועין. מקור הפסילה הינו החלטת קצין משטרה מיום 26.04.15, המורה על פסילת הנאשם למשך 30 יום וזאת לאחר שהודע לו על כך והוא הפקיד את רישיונו. באותן הנסיבות השתמש הנאשם ברכב כאשר לא הייתה על שימוש ברכב פוליסה בת תוקף לפי דרישות פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל - 1970.
4. כתב האישום **השלישי**, מייחס לנאשם שני אישומים:

על פי האישום הראשון, ביום 08.07.15, נתפס הנאשם נוהג קטנוע ונוסע על המדרכה וזאת בהיותו פסול לנהיגה. מקור הפסילה הינו החלטת קצין משטרה מיום 28.06.15, המורה על פסילת הנאשם למשך 30 יום וזאת לאחר שהודע לו על כך. באותן הנסיבות השתמש הנאשם ברכב כאשר לא הייתה על שימוש ברכב פוליסה בת תוקף לפי דרישות פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל - 1970.

על פי האישום השני, ביום 30.04.15, נתפס הנאשם נוהג קטנוע ונוסע על המדרכה, וזאת בהיותו פסול לנהיגה. מקור הפסילה הינו החלטת קצין משטרה מיום 26.04.15, המורה על פסילת הנאשם למשך 30 יום וזאת לאחר שהודע לו על כך. באותן הנסיבות נהג הנאשם ברכב כשרישיון הרכב פקע ביום 29.04.15, ולא הייתה על שימוש ברכב פוליסה בת תוקף לפי דרישות פקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תש"ל - 1970.

5. כתב האישום הרביעי, מייחס לנאשם עבירה של נהיגה בפסילה בכך שביום 09.08.15 נהג הנאשם בקטנוע ונסע בירושלים, זאת בהיותו פסול ביועין. מקור הפסילה בהחלטת בית המשפט לתעבורה בירושלים מיום 09.07.15 המורה על פסילתו עד לתום ההליכים המתנהלים נגדו (15-07-2658).

התסקיר

6. ביום 13.10.15, התקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם, המפרט את נסיבות חייו של הנאשם לפיו עולה כי מדובר בנאשם בן 20 רווק המתגורר בדירה שכורה בירושלים ואשר רכש עסק בתחום השליחויות.

7. שירות המבחן פירט נסיבות חיים קשות של הנאשם שאין מקום לפרטן בגזר הדין.

8. ביום 20.10.15, הוגש תסקיר משלים בעניינו של הנאשם, אשר נמצא במעצר מזה כחודשיים וחצי, לפיו עולה כי שירות המבחן התרשם כי הנאשם נמצא בשלב ראשוני של הכרה בקיומה של בעיה כלשהי ומגלה מוטיבציה ראשונית ביותר לקשר טיפולי. שירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי והיותו של הנאשם חשוף לעולם עברייני גרמו לו לזעזוע קשה והיוו עבורו גורם מדרבן לשינוי.

9. מהתסקיר עולה כי אמנם קיימים גורמי סיכון לעבריינות שכוללים הרשעה קודמת, ריבוי עבירות, העדר סביבה תומכת, תחושת חוסר ביטחון, חוסר יציבות, דימוי עצמי פגוע, נטייה לקחת סיכונים מיותרים ונטייה לעיגול פינות. אולם, קיימים גורמי סיכוי לשיקום ביניהם קבלת אחריות מלאה על העבירות שביצע, הבעת מוטיבציה ראשונית להשתלב בהליך טיפולי ותפקודו התקין במישור התעסוקתי.

10. בסופו של דבר, לאור גילו הצעיר של הנאשם ובהתחשב בתקופת המעצר שריצה עד כה שירות המבחן המליץ להטיל עליו מאסר קצר שירוצה בדרך של עבודות שירות כעונש הממחיש את חומרת מעשיו והעמדתו במבחן למשך שנה כאשר בתקופה זו ייבדק מצבו בקשר לשימוש בסמים ובמידת הצורך תיבנה תוכנית טיפולית מתאימה לצרכיו אשר תהווה גורם מכון סמכותי ומציב גבולות ברורים עבורו.

טענות הצדדים

11. המאשימה עותרת לעונש מאסר בפועל שלא יפחת משנתיים, מאסר על תנאי שלא יפחת מ-18 חודשים למשך שלוש שנים, פסילה שלא תפחת מ-10 שנים, פסילה על תנאי וקנס.

12. לטענת ב"כ המאשימה יש להתחשב בעובדה שהנאשם נהג חדש בעל רישיון נהיגה משנת 2013 וכבר הספיק לעבור את העבירות בארבע הזדמנויות שונות. עוד הדגיש ב"כ המאשימה כי העבירות בוצעו בסמיכות זמנים ועל אף ההחלטות השיפוטיות, דבר המלמד כי שלטון החוק וכיבוד רשויות החוק הינם לעג וקלס בעיניו.

ב"כ המאשימה הפנה למספר פסקי דין שלטענתו מלמדים על מדיניות הענישה הראויה.

13. עוד הוסיף ב"כ המאשימה כי התסקיר המשלים אינו חיובי ואין לקבל את המלצת שירות המבחן לעניין שיקומו של הנאשם. ב"כ המאשימה הדגיש כי בית המשפט אינו כפוף להחלטת שירות המבחן וכי המדובר הוא בהמלצה בלבד.

14. ב"כ הנאשם הדגיש את העובדה שהנאשם עצור מיום 10.08.15 ועד היום. לטענתו, יש לקבל את המלצת שירות המבחן ולהורות על העמדתו בצו מבחן למשך שנה.

15. ב"כ הנאשם ציין את נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם, היותו בן 20 והעובדה שעבר חיים לא קלים וזאת לאחר שהתנתק מבית הוריו ואמו.

דין

16. תיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), קובע בחינה בת שלושה שלבים שעל בית המשפט לבצע בכדי לגזור את עונשו של הנאשם. **שלב ראשון**, יש לקבוע את מתחם העונש ההולם את נסיבות המקרה הספציפי. בשלב זה על בית משפט לבחון את מכלול השיקולים הנוגעים לנסיבות ביצוע העבירה. **שלב שני**, על בית משפט לבחון קיומם של חריגים המצדיקים סטייה מהמתחם שנקבע, זאת בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, קיומו של פוטנציאל שיקומי משמעותי או צורך מיוחד בהגנה על הציבור. אולם, אם בית המשפט לא מצא לחרוג ממתחם העונש שקבע, אזי יעבור **לשלב השלישי** שבו עליו לקבוע מהו העונש ההולם לנאשם בתוך המתחם (ראה: ע"פ 2918/13 **אחמד דבס נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.07.13)).

העונש הראוי בעבירה של נהיגה בזמן פסילה

17. עבירה של נהיגה בזמן פסילה הינה עבירה חמורה. בית המשפט העליון התייחס לא פעם לחומרה המיוחדת אותה יש לייחס לעבירה של נהיגה בזמן פסילה, ולענישה המחמירה המתחייבת בעטייה. כך, למשל, באו הדברים לידי ביטוי ברע"פ 3878/05 **בנגוזי נ' מ"י** (פורסם בנבו, 26.05.05):

"העבירה אותה עבר המבקש היא חמורה ויש לבטא את חומרתה בענישה מרתיעה. נהיגה בכבישי הארץ בזמן פסילת רישיון טומנת בחובה סיכונים רבים לבטחונם של נוסעים ברכב והולכי רגל. יתר על כן, ולא פחות מכך, היא משקפת התייחסות של ביזוי החוק וצווי בית המשפט."

18. יש בעבירה זו לא רק דופי פלילי, אלא אף דופי מוסרי כפול: הסיכון לנהג עצמו ולעוברי הדרך, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות הדרכים אם יתרחשו בעת הנהיגה (רע"פ 665/11 **אבו עמאר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 24.01.11)).

19. חומרתה של העבירה מצדיקה הטלת עונש מאסר בפועל גם כאשר מדובר בעבירת נהיגה בזמן פסילה ראשונה (ע"פ (י-ם) 8392/04 **עליאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.08.04) רע"פ 6115/06 **מדינת ישראל נ' מוראד אבו לאבן** (פורסם בנבו, 08.05.07).

20. במקרה דנן מדובר במספר עבירות של נהיגה בזמן פסילה, עבירה של נהיגה ללא בטוח, עבירת מהירות ועבירה של נהיגה על המדרכה. כאשר אני לוקח בחשבון את חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם, נסיבותיו, מידת אשמו של הנאשם, הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בנאשם ומדיניות הענישה הנוהגת אני קובע כי מתחם הענישה בעבירות בהן הורשע הנאשם, נע בין מאסר קצר למאסר של מספר חודשים.

העונש הראוי לנאשם

21. במקרה דנן, עולה כי על אף היותו פסול לנהיגה לא היה בכך בכדי להרתיע את הנאשם והוא שב ונוהג פעם אחר פעם תחת פסילה ביודעין.

22. מעיון בגיליון הרשעותיו של הנאשם עולה כי הוא הוציא רישיון נהיגה בשנת 2013 ובאמתחתו 11 עבירות תעבורה.

23. שירות המבחן סקר את נסיבותיו האישיות של הנאשם והמצוקה הרגשית העמוקה בה נמצא. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הביע צורך בקשר טיפולי כדי לצאת ממעגל העבריינות.

24. בצד החומרה הרבה בעבירות שביצע הנאשם לא ניתן להתעלם מהעובדה ששירות המבחן התרשם כי הנאשם עושה מאמצים ומביע רצון לערוך שינוי ממשי באורחות חייו וקיים סיכוי של ממש לשיקומו. אני שותף להתרשמות זו של שירות המבחן.

25. בנסיבות אלה אני סבור כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר שיהווה עונש מוחשי והרתעתי. יש לקחת בחשבון כי הנאשם עצור מזה חודשים וחצי. לכן יש לנכות את תקופת המעצר מהעונש שיוטל עליו. העונש המתאים לנאשם נמצא בתוך מתחם הענישה, אולם לא ניתן לקבוע כי הוא נמצא בתחתית המתחם. אני קובע כי העונש המתאים לנאשם הינו 6 חודשי מאסר.

בנסיבות העניין, יש להתחשב בגילו הצעיר של הנאשם והעובדה שהשמתו במאסר מאחורי סורג וברח מעבר לתקופה בה שהה במעצר תחסום את דרך שיקומו ובכך לא תושג מטרת הענישה. לכן הגעתי למסקנה כי אין מניעה שתקופת המאסר שתיוותר לאחר ניכוי תקופת מעצרו תרוצה בדרך של עבודות שירות.

26. על כן אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. לפסילה מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 12 חודשים.

ב. לפסילה מלקבל או מהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

ג. אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 6 חודשים. המאסר יחושב מיום מעצרו. יתרת תקופת המאסר תרוצה בדרך של עבודות שירות. על הנאשם להתייצב ביום 18.11.15

בפני הממונה על עבודות שירות לצורך קליטה והצבה.

תשומת לב הנאשם שעליו לבצע כל העבודות המוטלות עליו במסגרת עבודות השירות עפ"י הנחיות שתינתנה לו מעת לעת ע"י הממונה במקום. כל הפרה של עבודות שירות תגרום להפסקה מיידית של עבודות השירות ולריצוי עונש מאסר בפועל.

ד. אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, אם יעבור על הוראות סעיף 67 ו/או 10(א) לפקודת התעבורה תשכ"א-1961, שענינם נהיגה בפסילת רשיון או נהיגה ללא רשיון נהיגה בתוקף.

ה. ניתן בזאת צו מבחן לפיו הנאשם יעמוד בפיקוח שירות המבחן במשך 12 חודשים מהיום. הנאשם ישולב בכל קבוצה טיפולית לפי שיקול דעת שירות המבחן ויבצע בדיקות לגילוי צריכת סמים ו/או אלכוהול ככל שיידרש ע"י שירות המבחן.

מובהר לנאשם כי אם לא ימלא כנדרש את המוטל עליו, או אם יורשע בעבירה פלילית או בעבירת תעבורה כלשהי, בהיותו חסר רשיון נהיגה, ישוב ביהמ"ש וידון בעונש שיוטל עליו.

ניתן היום, ט' חשוון תשע"ו, 22 אוקטובר 2015, במעמד הנוכחים.